

EDINOST

Uredništvo in upravnništvo: Trst (3), ulica S. Francesca d'Assisi 20. Telefon 11-57. Dopisi naj se pošiljajo izključno uredništvu, oglaševalcem in denar pa upravnisti. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Last, založba in tisk Tiskarna „Edinost“. Poduredništvo v Gorici: ulica Giosuè Carducci št. 7, I. n. — Telef. št. 827. Glavni in odgovorni urednik: prof. Filip Peric.

Kolonijalna mrzlica

(Od našega rimskega dopisnika)

RIM, dne 18. aprila.

Z obiskom g. Mussolinija v Libiji se je polastila italijanskega javnega mnenja, zlasti pa režimskega tiska, pravicat kolonijalna mrzlica, ki se je za časa bivanja prvega ministra v Tripolisu vedno bolj stopnjevala z injekcijami mnogostevilnih posebnih poročevalcev italijanskih listov in pa tudi z raznimi govori samega prvega ministra, izrečenimi tokom njegovega potovanja in bivanja v Afriki. Kot sem že v enem iz svojih rimskih pisem poudaril, je hotel Mussolini s svojim hrupnim potovanjem v Afriko opozoriti italijanski narod na veliko važnost njegovih kolonij, evropsko in svetovno javnost pa na krivično prikrajšanje Italije, ki ne ve kam s svojim preobilnim in vedno bolj se množočim prebivalstvom, pri razdelitvi kolonijalne posesti. Potovanje prvega ministra v Afriko naj bi bila nekaka manifestacija italijanske kolonijalne zavesti in obenem tudi nekaka demonstracija pred svetom radi zapostavljanja Italije pri prejšnjih delitvah kolonijalne plena. Ta svoj dvojni namen je Mussolini dosegel v polni meri.

Do sedaj je gledala večina italijanskega ljudstva na svojo kolonijalno posest, zlasti pa na puščavo Libije skorajda z nekim zaničevanjem. Tripolis so imenovali že večkrat veliko peščeno škatalo (scatolone di sabbia), ki zahteva od Italije samo krvine in gnotne žrtve, a ji nudi v zameno le malo koristi. Z Mussolini-jevim potovanjem pa je nastal v italijanskem javnem mnenju velikanski preobrat. Posebni poročevalci listov, ki so spremljali Mussolinija na njegovem potovanju, so hoteli slikati Libijo kot nekaj paradiz, v katerem bodo našli tisoči in tisoči, če ne milijoni italijanskega prebivalstva delo, srečo in bogastvo.

Ali kakor je bilo morda prej pretirano in neutemeljeno ono zaničevanje in podcenjevanje lastnih kolonij, tako je brez dvoma pretirano in neutemeljeno njihovo precejevanje, ki bi znalo imeti s časom prav neprijetne posledice. Zato so se že pričeli oglašati nekateri resnejši listi, ki svare pred podobnim precejevanjem, kateremu bi neizbežno sledilo veliko razočaranje. Ti listi opozarjajo, da Libija in sploh afriške kolonije niso z izjemo obrežnih pasov kaj nič priprave za naseljevanje belokožcev, in to že radi tega ne, ker ti po večini le težko prenašajo tamkajšnje podnebje. Zato o kakem naseljevanju v velikem slogu ne more biti govora. Pač pa imajo afriške kolonije razen vojaškega svoj precejšnji gospodarski pomen, v kolikor zalagajo mater-domovino s surovinami in odjemajo njene industrijske izdelke.

Ze dalj časa povdarja režimski tisk, da so meje Italije, ki se vsak dan pomnožuje za tisoč lačnih ust, katere je treba nasititi, pretesne za njeno preobilno prebivalstvo. Prej si je iskalo v tujini dela in zaslužka, kakor si ga mora iskati sedaj. Ali po vojni so Združene države, ki so požirale največji odtok italijanskih izseljencev, zaprle vrata izselencem evropskih držav. V francoski afriški koloniji Tunis, ki je pravzaprav nadaljevanje italijanskega polotoka v Afriki, je trikrat več Italijanov nego Francozov. Italijanske izseljeniške mravljice so tokom kratkih let spremenile prej zapuščeno kolonijo v cvetoč vrt. Italija, ki je doprinesla veliko žrtev v svetovni vojni, je bila pri sklepanju mirovne pogodbe grdo prevarjana. Ostali zavezniki, ki so itak prenašali z lastnimi kolonijami in bogati na surovinah, so si lepo razdelili med seboj nemški kolonijalni plen, a Italija, ki je revna na surovinah, je pri vseh svojih žrtvah in navzile svojem preobilnemu prebivalstvu dosegla le neznan zboljšanje svojih mej.

Tako približno se glase tožbe in očitki režimskega tiska, ki enodušno zahteva, da se ta krivica popravi, dokler je še čas. Zato se ta tisk prav nič ne ogreva za lokarne dogovore in za Društvo narodov, katerih naloga je štiti in čuvati sedanje posestno stanje, ki je po mnenju tega tiska krivično. Zato se ta tisk raduje odgovoru Rusije na vabilo na razorožiteljno konferenco, ki naj bi preprečila nadaljno oboroževanje. Zato je hotel prvi minister Italije s svojim šumnim potovanjem v Afriko opozoriti svetovno javnost na stremeljenje Italije po novih krajih za njeno vedno bolj se množече prebivalstvo in po novih virih surovin za vedno bolj procvitajočo italijansko industrijo.

Kam pa so uprta stremeljenja nove Italije? — Na Sredozemsko morje, na katerem je bil velik nekdanji stari Rim in na katerem hoče postati velika nova Italija — Italia imperiale, kakor je že večkrat prej in za časa svojega bivanja v Libiji povdarjal ministrski predsednik on. Mussolini.

In tudi v tem pogledu je on. Mussolini dosegel svoj namen, zakaj njegovemu potovanju sledi vsa evropska javnost z

napeto pozornostjo in tudi s skrbjo in s strahom. Neki turški list se je tako preplašil, da je napovedal skorajšnji — seveda ne prijateljski — poset italijanskega vojnega brodovja v turških vodah. Pa tudi Francija je v velikih skrbih za svoje afriške kolonije in celo Italiji prijateljsko naklonjena Anglija je nekoliko v zadregi.

No, pa tudi na tem polju je pričela kolonijalna mrzlica znatno pojemat. Po mrzličnem razdraženju so se že pričeli pojavljati pomirjači glasovi v režimskem tisku.

Včeraj (v soboto) zvečer je prispel gospod Mussolini v Rim. Ob njegovem povratku mu je priredila prestolnica svečan sprejem, kakor so ga nekdanj prirejali stari Rimljani svojim zmagovalnim konzulom in imperatorjem. Z njegovim povratkom se najbrže, vsaj za nekaj časa, zaključijo burna akcija italijanske mednarodne politike ter se prične živahna notranje politična akcija, katero zahtevajo razne reforme, stanovanjska kri-za in pa gospodarski položaj v državi.

Mussolini pri kralju

Razgovori z ministri — Odredbe za proslavo 21. aprila

RIM, 19. S povratkom vladnega načelnika on. Mussolinija je oživelo politično življenje in delo vlade. Včeraj ob 10.30 je bil Mussolini sprejet v avdienci pri kralju ter mu poročal o svojem potovanju po Libiji. Kralj se je natančno informiral o gospodarskem položaju v kolonijah ter je izrazil Mussoliniju priznanje za njegovo prizadevanje v prid narodnemu gospodarstvu. Avdienca je trajala nad eno uro.

Okolu 12. je Mussolini odšel v palačo Chigi, kjer so ga pričakovali ministri in druge politične osebe. Najprej je imel dolg pogovor z on. Rossonijem, ki mu je obrazložil delovanje državnega sveta sindikatov. Nato je sprejel državnega podtajnika za vojsko generala Cavallero, rimskega guvernerja senatorja Cremonesija in državnega podtajnika za kolonije on. Di Scaleo. Mussolini je državnemu podtajniku za kolonije orisal vtise, ki jih je prinesel iz Libije ter poudarjal, da se obeta italijanskim kolonijam lepa gospodarska bodočnost. Posebno velike važnosti je bil pogovor z notranjim ministrom. On. Federzoni je obvestil prvega ministra o najvažnejših vprašanjih, ki so se pojavila za časa odsotnosti vladnega načelnika, ter mu predložil poročila raznih prefektov o stanovanjskem vprašanju v večjih središčih Italije.

Končno je on. Mussolini sprejel glavnega tajnika fašistovske stranke on. Turatija. Glavni tajnik Turati mu je poročal o notranjem položaju stranke in o sejah direktorija fašistovske stranke. Določene so bile ob tej priliki tudi nekatere posameznosti za proslavo 21. aprila. Fašistovski direktorij bo izdal za proslavo pravočasno natančne odredbe. V kratkem bo sklican ministrski svet in se bo bavil s stanovanjskim vprašanjem in z nekaterimi ukrepi ministra za narodno gospodarstvo.

Vsebinska angleško-italijanski pogajanj glede Abesinije

RIM, 19. V zadnjih dneh so inozemski listi objavili popolnoma neutemeljene vesti glede vsebine angleško-italijanskih pogajanj, ki zadevajo Abesinijo. — V svrhu pravilne orijentacije sporoča italijanska vlada naslednje: Angleško-italijanska pogajanja glede Abesinije so imela namen, da vzporedijo razvoj gospodarskih interesov obeh držav v Etiopiji ter da odpravijo nekatera nesoglasja, ki so nastala radi teh interesov. Tozadevni dogovori med Anglijo in Italijo se nanašajo le na koncesije gospodarskega značaja, ki jih predvideva pogodba, sklenjena med Anglijo in Italijo leta 1906. Odveč bi bilo naglašati, da so se angleško-italijanska pogajanja v polnem obsegu ozirala na suverenost etiopskega cesarstva, ker tvori načelo etiopske suverenosti že itak podlago pogodbi iz leta 1906.

Pangalos položil prisego

Slavnosti v Atenah

ATENE, 19. V nedeljo zjutraj je v tukajšnji katedrali predsednik grške republike Pangalos na svečan način položil prisego. Obredu so prisostvovali člani vlade, višji civilni in vojaški krogi, diplomatski zbor, župan z vsem občinskim svetom, nadškof iz Aten in številne druge osebnosti.

Ko se je general Pangalos povrnil v svojo palačo, so se mu predstavile številne deputacije ter mu predložile svoje čestitke.

Novega predsednika republike je po ulicah navdušeno pozdravljala velikanjska množica meščanov. Na vseh hišah so plapolale zastave.

Zunanje ministrstvo je uradnim potom obvestilo vsa grška poslaništva v inozemstvu, da je g. Konduriotis podal demisijo in da je general Pangalos prevzel mesto predsednika republike.

Poročilo dr. Ninčiča o položaju

Dva politična shoda — Posvetovanja v vladnih krogih

BEOGRAD, 19. (Izv.) Včerajšnja nedelja je potekala vrlo živahno. V Novem Sadu se je vršil shod Svetozarja Pribičevića, v Subotici shod dr. Korošca, v Velikem Bečkereku pa proslava Svetozarja Miletića, kateri je prisostvoval tudi zunanji minister dr. Momčilo Ninčič. Podal je novinarjem situacijsko poročilo, v katerem je zatrjeval, da četudi sedanja vlada še nima večine v zbornici, si jo bo pa vendarle ustvarila. Glede kombinacij s SLS je dr. Ninčič izjavil, da stvar še ni sigurna in da se o tem še ni razpravljalo; pač pa meni, da je kombinacija z vstopom Ljube Davidovića v vlado najbližja. Vendar pa se v radikalskem klubu tudi o tem še ni govorilo.

Glede zunanje politike je dr. Ninčič izjavil, da so odnosi s sosednimi državami dobri. Izprememba režima v Romuniji nikakor ne vpliva na delovanje Male antante. Odnosi do Madžarske so normalni, a kar se pa narodnih manjšin tiče, je glavni interes Jugoslavije, da je vsak človek v državi zadovoljen in da je dober in lojalen državljan.

Pribičevićeva shoda v Novem Sadu se je udeležilo kakih 5000 oseb. Pribičević je v svojem govoru zatrjeval, da ni mogoče doseči rešitve sedanje krize, če se ne razpišejo nove volitve. Potrebno je stopiti pred narod in ga vprašati, kako naj se rešijo problemi, ki interesirajo celo državo. Vlada Uzunovića je vlada parlamentarne manjšine, in pričakovati je še velikih in senzacijskih dogodkov.

V Subotici je dr. Korošec govoril predvsem o sporazumu. Rekel je, da je sporazum med Srbi in Hrvati naveden „trik“. Hvalil je Ljubo Jovanovića, naglašal pa je, da opozicijski blok še vedno obstoja med demokrati, SLS, zemljoradniki in muslimani. SLS, je naglašal dr. Korošec, ni taka kakor St. Radić, da bi prodala avtonomijo. Izhod iz sedanje težke situacije so volitve ali pa nova vlada, ki naj vodi boj proti korupciji. Če bi pa prišlo do volitev, jih mora voditi Ljubo Jovanović.

Včeraj so se v Beogradu vršile v ministrskem predsedništvu živahne konference med Uzunovićem in posameznimi ministri. Opoldne je bil Uzunović v daljši avdienci pri kralju, kateremu je poročal o tekočih državnih poslih. Novinarjem je izjavil, da se bo vlada spopolnila, ko bo bolj stabilna. Glede St. Radića je pa rekel, da vlada pazljivo spremlja postopanje voditelja HSS, in da bo znala odločno varovati svojo avtoriteto.

Kralj odpotoval v Sarajevo

Danes popoldne so v političnih krogih komentirali včerajšnje dogodke; pozornost pa je bila posvečena v veliki meri tudi seji Ožega glavnega odbora radikalske stranke, katere so se udeležili vsi ministri razun Srskića, ki je spremljal kralja v Sarajevo, kamor je kralj odpotoval v spremstvu svojega adjutanta Hadžića in dvornega maršala. V okolici Sarajeva se bo namreč te dni vršil velik lov.

Radicevi disidenti

Dr. Nikiću se je posrečilo pritegniti v svoj parlamentarni klub še tri druge Radiceve poslance (Juraja Znidarića, Jakoba Krupića in Mihajla Zimmerja). Poslali so Nikiću pismo, v katerem naglašajo, da so prostovoljno in iz globokega prepričanja zapustili Radicića. Znidarić je novinarjem izjavil, da je bil že skrajni čas, da se je napravilo konec Radicevemu postopanju. Zatrjeval je tudi, da vlada posebno v Bosni velika nezadovoljnost radi Radicevega početanja.

ZAGREB, 19. (Izv.) Danes popoldne je izšel Radicev „Doma“, v katerem načelnik HSS trdi, da je Uzunović izvršil politično prevaro; predgovorino sedanje vlade označuje kot državni udar. V svojih nadaljnjih izjavah izpada ostro proti dr. Nikiću in Superini ter ju proglasuje za nesrečnika. Poleg tega pa posamič karakterizira vse disidente. Te karakterizacije so pisane v zelo ostrih besedah in jih zagrebško javno mnenje živahno komentira.

Nov list v Beogradu

BEOGRAD, 19. (Izv.) Nocoj je izšla prva številka novega dnevnika „Narodni glas“, po čigar pisanju sodijo, da stoji zelo blizu Ljubi Jovanoviću.

Spomenik očeta esperanta

VARŠAVA, 19. V prisotnosti številnih zastopnikov iz vseh krajev sveta, in ob udeležbi visokih političnih osebnosti je bil včeraj odkrit spomenik na grobu poljskega zdravnika dr. Samenhofa, očeta esperanta. Nastopilo je več govornikov, med njimi tudi minister Gradowski. Spomenik je bil postavljen s prstovoljnimi prispevki esperantistov iz vseh držav.

Razburjenje v Poljski radi rusko-nemških pogajanj

VARŠAVA, 19. Ves poljski tisk se bavi z vestmi o novi pogodbi med Nemčijo in Rusijo. „Warszawsky Kurier“, glasilo skrajne desnice, poudarja, da je podpis rapalske pogodbe jasno dokazal, da je Nemčija igrala dvojno igro, radi česar so člani konference v Genovi zahtevali takojšnjo izključitev Nemčije iz konference. „Danes — zaključuje omenjeni list — pomeni separatni dogovor med Rusijo in Nemčijo ravno tako, da nadaljuje Nemčija svojo dvojno igro.

Nemško-ruski dogovor jemlje vsako vrednost obvezam, ki jih nalaga Nemčiji pakt za Družbo narodov. Liberalni „Novy Kurier Polski“ piše: „Rapallo in separatni dogovor z Rusijo sta za Nemčijo absolutno nezdružljiva. Med 16. členom pakta za Družbo narodov in posebnimi obvezami držav, ki napadajo Družbo narodov, obstoja bistveno nasprotje. Nemčija se mora odločiti: ali za Locarno ali za Rapallo. Evropa mora prisiliti Nemčijo, da se izrazi brez pridržkov.“

Nove težave na pogajanjih za Maroko

Abd-El-Krimova nepopustljivost

PARIZ, 19. Na prvem sestanku francosko-španskih delegatov in rifanskih odposlancev v Oudidi se je moglo ugotoviti, da je stališče Abd-El-Krima v očitnem nasprotju s pogoji premirja in miru, kakor sta jih nedavno določili španska in francoska vlada. Največja nesporazumljenja so nastala radi vprašanja odstranitve Abd-El-Krima. Razen tega se Rifanci protijo premaknitvi francoske fronte za 7 km v rifansko ozemlje, katero zahtevajo Francozi, da obvarjejo svoje čete pred morebitnimi presenečji. V teh dveh točkah se Rifanci kažejo nepopustljivi, radi česar se predvideva, da bodo pogajanja za sklenitev miru v Maroku dolgotrajna in težavna.

Pred splošno rudarsko stavko v Evropi

LONDON, 19. Frank Hodge, delegat angleških rudarjev na kongresu rudarske internacionale, je izjavil poročevalcu lista „Evening Standard“: Duh angleških in nemških rudarjev je nevaren. V Franciji položaj ni tako resen. Ako pa bi angleški rudarji skupno z belgijskimi in nemškimi v interesu skupne stvari pričeli stavkati, tudi Francija ne bi ostala na strani. Delegat računa s 1. maja s splošno rudarsko stavko v Evropi.

LONDON, 19. Ministrski predsednik Baldwin je bil včeraj pri kralju v Windsoru, kjer mu je poročal o resnem položaju v angleški premogovni industriji, ki je v glavnem nastal vsled tega, ker delavci odklanjajo vsako podaljšanje delovnega časa in znižanje mezd. Mednarodni rudarski odbor v Bruslju je sklenil nuditi angleškim rudarjem, ako pride do stavke v angleških premogovnikih, vso pomoč s strani mednarodnih rudarskih zvez.

Vojaške vaje v Franciji

PARIZ, 19. General Girard, predsednik vojne komisije zbornice, je sinoči dobil dopis vojnega ministra, ki zahteva 93.8 milijonov frankov kredita, ki se bo porabil za sklicanje gotovega števila rezervnih letnikov na letošnje vaje. V prvi vrsti bodo poklicani rezervni častniki. Ves letnik 1920. bo sklican leta 1927. v skupno taborišče.

Padanje prebivalstva Pariza

PARIZ, 19. Po ljudskem štetju od 7. marca 1926 izhaja, da šteje Pariz 2,838.417 prebivalcev, to je za 25.017 manj nego o priliki ljudskega štetja od leta 1921.

Obsodba „Abendovih“ urednikov

DUNAJ, 14. V senzacionalnem procesu proti glavnemu uredniku tukajšnjega lista „Abend“ in solastniku nekakega dopisnega urada radi izsiljevanja je bila proglašena razsodba. Glavni urednik Aleksander Weiss je bil obsojen na sedem mesecev strogega zapor; drugi obtoženec je dobil 4 mesece strogega zapor radi izsiljevanja v škodo Kamila Castiglionijsa.

Kitajski ministrski predsednik demisioniral

PEKING, 19. Predsednik Huan-Tei-Jui je naslovil na zvezne načelnike brzojavko, v kateri jih prosi, da naj čimprej sestavijo vlado, ki naj mu omogoči, da se umakne iz javnega življenja. Ministrski predsednik je demisioniral. Mandžurske čete stražijo vhode v mesto.

Mednarodna konferenca za potne liste

ZENEVA, 19. Dne 12. maja se bo začela mednarodna konferenca za potne liste. Predvsem bodo skušali končno veljavno v vseh državah odpraviti vižume na potnih listih.

Naročajte in širite

„EDINOST“

Poljsko-čehoslovaški blok

Uredništvo „Prager Presse“ se je obrnilo do vrste poljskih politikov in parlamentarcev s prošnjo, naj povedo svoje mnenje o poljsko-čehoslovaškem zblizvanju. Navajamo tu nekoliko teh izjav.

I. Daszynski, — vodja poljske socialistične stranke, znan že iz avstrijskega parlamenta kot neizprosen sovražnik habsburgovskega režima in po vojni dločen bорец za popolno neodvisnost Poljske, — odobrava popolnoma mirno politiko Skrzynskega in v tem smislu pozdravlja obisk tega poslednjega v Pragi.

K. Olchowiec, znameniti poljski novinar, piše: „Sredi temnih oblakov, ki se zbirajo na evropskem obzorju, je naraščajoče razumevanje neogibnosti čim najtesnejšega sožitja med obema bratškima narodoma svitel solnčni žarek. Zavest te neogibnosti in z njo spojenega zblizanja na kulturnem, gospodarskem in političnem polju bo najboljši in morda edino možni obrambni jezi, ki bo ščitil obe deželi pred pohlepi skupnih sovražnikov.“

K. Popiel, predsednik narodne delavske stranke: Zblizanje med Poljsko in Čehoslovaško ne sme sloneti na čustvenih momentih, ker ti so nezanesljivi in neprimerni, da bi mogli vzdržati v različnih izkustvih življenja. Logika našega skupnega zemljepisnega položaja nam narekuje, da vidimo glavno nalogo v medsebojnem zblizanju, in likvidaciji vseh prejšnjih nesporazumljenj in v določitvi skupnih političnih smernic na mednarodnem torišču. Z radostjo ugotavljamo, da se minister Skrzynski v svoji politiki napram Čehoslovaški daja voditi od teh načel, kar predstavlja jamstvo za ugoden uspeh njegove politike, ki jo vodi v interesu obeh držav in v interesu miru med narodi.

St. Stronski, ugleden novinar in glavni urednik lista „Warszawianka“, v času vojne odkrit sovražnik centralnih vlasti, radi česar ga je avstrijska vlada vrгла v ječo: Sedanje generacije obeh držav vedo še malo, kako so bili Čehoslovaki in Poljaki tisočletja združeni po skupni obrambi zapadnih ozemelj slovanskega plemena. Prošlost priča, da so spori med Čehi in Poljaki od 11. do 16. stoletja vseskar škodovali obema narodoma ter da so te spore umetno netili skupni sovražniki. Poljaki in Čehi 15. stoletja so to boljše razumeli, nego današnja generacija. Izguba neodvisnosti Češke v 16. in Poljske v 18. stoletju je namreč v veliki meri razrušila direktno čustvo za državno politiko obeh narodov. Sedaj pa, ko zopet začnemo državno živeti in čutiti državno-odgovorno, se uveljavlja zopet v isti meri razumevanje za tako zgodovinsko delovanje. Danes, ko je Locarno zanesel neko negotovost v naziranje glede nedotakljivosti odnošajev v srednji Evropi v razmerju z zapadno Evropo, je skupna obramba prva zapoved. Politični krogi Poljske zrejo z vedno večjim priznavanjem na predvidno delovanje Čehoslovaške pod vodstvom predsednika Masaryka in razumevajo vedno bolj politiko znanega ministra za vnanje stvari, dr. Beneša. Neogibna potreba tega sodelovanja, in sicer trajnega in iskrenega, postaja os naša politične miselnosti. Obisk Skrzynskega po obisku Beneša v Varšavi bo izraz te politične struje, v kateri se iskrenemu čustvu pridružujejo trezna pamet, misel samoohrane in veliko pričevanje prošlosti.

Maršal senata **V. Trampeziński**, senior poljskih parlamentarcev: Bojazen je naložila obema bratškima narodoma dolžnost, da zakopljeta in pozabita medsebojne obtožbe. Dejstvo sporazuma med Poljsko in Čehoslovaško more več prispevati k ohranitvi evropskega miru, nego pa locarnski duh. Razveseljivo pa je, da pridobiva premoč tudi misel, da bo čehoslovaško-poljski blok imel pomembnost te danes, če bosta oba naroda stremila po vzajemnem gospodarskem jačenju.

Dr. Jan Zaluska, poslanec ljudske in narodne zveze: Na njegovem potovanju v Čehoslovaško spremljajo ministra Skrzynskega simpatije vsega poljskega naroda. Zemljepisni položaj in poveljne razmere silijo Poljsko in Čehoslovaško k sodelovanju na mednarodnem polju. Naloga diplomatov je, da olajšujejo in pospešujejo to stremeljenje po medsebojnem zblizanju, kakor ga zahtevajo najelementarnejši interesi obeh držav. Politični činitelji se morajo le veseliti, če v javnem mnenju obeh držav zapoved skupnega delovanja nahaja vsekdar plodna tla. Poljsko-čehoslovaški sporazum je naravna posledica toliko zemljepisnega položaja, kolikor skupnih nevarnosti, in se more zato potovanja ministra Skrzynskega smatrati kot uspeh konsolidacije in miru. Poljsko-čehoslovaško zblizanje bo črpalo svojo moč iz vrelca duhovnega sorodstva. K političnemu zblizanju se mora po naravi pridružiti tudi gospodarsko, kar je v interesu obeh držav.

Če si predložimo skupno sliko vseh teh izjav od čehoslovaške in poljske

